

waesust saatmas." — "Pangem nüüd hästt tähhele, wennad, mis temma meile wöttab tähhendada!" hüdis Peter. "Ei minno sant Pea ei tea enam ühtegi arwata. Ehk Karel jälle peab seski meid õppetama!"

"Miks ikka watad otsekui wõruti teise peäle!" ütles Tirik, "Praego wast leppisime Kaarliga, ja nüüd hakkate jälle tedda pilkama! Piddagem ikka õiget rahho issekeskis!"

"Ändke ikka andeks jälle!" pallas Peter. "Ei mo mele mõttes olnud üsfagi, et Kaarlit piddin pilkama. Kui mõtlesin Toma sanna peäle: maialt touseb wigga! ei ma siis muud ommast peast ei leidnud; — ja ni kui mõtles, se olli tulnud, ni moksaga tunnistasin ka üles. Urge enam pange minno rummala sanna pahhaks, waid kõihe: Kes leiab sedda isse sallaja wigga, kust touseb meie rahwa kehwwus ja waesus?"

"Ons wigga sallaja, egga meie siis ka ei woigi sedda teada!" ütles Karel.

"Kes õiget õppetust saand ja wasto wõtnud, se teab ka, mis enne sedda temmal sallaja olli!" ütles Tirik. "Agga rågi sinna nüüd

meile üles, armos Tomas, mis wigga sanna arwad; muido kordan, herra jouab seie, ja parrast enam polle aega sedda asja kulata."

"Minna arwan, — hakkas Tomas jälle, — keif kehwwus ja waesus hakkab sest, et mitto ei tahha mahhajatta ja unnustada, mis wan-na rummalus on, egga uut head õppetust wasto wõtta, agga siiski õppib paljo uut asja, mis muist on foggoni sant, muist ommeti ei sünni sellesuggusele, kes ühtlosi seks ei wõtta uut hooft kanda. — Wannal aial olli piisut rahwast meie maal ellamas; nüüd rahwast paigoti paiksust, ja ommeti üks ja sesamma ühhesurune Ma allati. Wõral maal rahwast weel paljo paksemaks lāinud, ja ellamad siiski mitmes paigas paljo parreminne. — Kui rahwast piisut, siis on laiad korjamaad, mets liggi ja uut maad küllalt üleswõtta, kui wannad põllud lāinud lahjaks, ja ühtlasi sünnib rohkemaid lome piddada. Peale sedda on wanna aia rahwas ommas ellamiseses paljo wāhhemat worra kullutanud. Nided ollid keif aina omma tehtud kangatükki, ja mitto tükki ei tarwitud foggoni mitte, ehk